

עין משפט
נר מצוה

ג א מ"י פ"ו מהלכות
רוח הלקה יג סמג
עשין עה:
ד ב ג ד ה ו מ"י שם
הלכה י:

ה ז מ"י שם הלכה יג
ולפטור ועי' זכ"מ:
ו ח מ"י שם הלכה יד:
ז ט מ"י שם הלכה י:
ח י מ"י שם הלכה יא:
ז ב מ"י שם הלכה יד
ולפטור:

י ל מיי' שם הלכה יג
ועיין צכסף משנה:
ב [מיי' פ"ו מהל' חובל
ומזיק הל"ד ועי' צמ"מ
טוש"ע ח"מ סי' שע"ח
סעיף ג]:

יא ב' מיי' פ"ו מהל' רולח
הלכה טו:

תורה אור השלם

1. וְאֵל כָּל אֶתְנָסָה
 יְמוּתָהּ בְּלֹא אֶתְנָסָה
 עָלֶיהָ וְיָמָת וְהָאֵל אֲרִיב
 לוֹ וְלֹא מִשְׁפַּח רַעְיָתָהּ
 בְּמִדְבַּר הַיָּם כֹּה
 2. וְהִקְרִיתָ לָכֶם עֵלִים
 שֶׁמֶשׁ מִקְלָת הַתְּהִיָּה לְכֶם
 וְנִסְיָן מִקְלָת רַעֲמָה מִבֶּה נֶפֶשׁ
 שִׁבְגָּהּ: בְּמִדְבַּר הַיָּם אִי
 לִבִּי יִשְׂרָאֵל וְלִגְרִי
 וְלִתְלֻשָׁב חֲבוּכִים הַתְּהִיָּה
 שֶׁמֶשׁ הָעֵלִים הִקְלָה
 לִמְקַלֵּט לָכֶם שֶׁמֶה לֵּךְ
 מִבֶּה נֶפֶשׁ שִׁבְגָּהּ:
 בְּמִדְבַר הַיָּם טו
 3. וְדָהּ יִרְצֵא אֶתְנָסָה
 יָנוּס שֶׁמֶה וְחֵי אֲשֶׁר יִבֶּה
 אֶת רַעְיָתוֹ בְּבִלְי עֵלִים
 וְהָאֵל אֲשֶׁן לֹא מִמְתֵּל
 שִׁלְשֹׁם: דְּבִרְסִי טו
 4. וְאֵם כַּפְתַּע בְּלִי
 אִיבָהּ תִּרְפֹּא אֶת הַשְּׁלִיךְ
 עָלֶיהָ כָּל כִּלֵּי לֵבָב
 בְּמִדְבַר הַיָּם כֹּה
 5. וְאֲשֶׁר לֹא אֶתְנָסָה
 וְהִקְלָתִּים אֶתְנָסָה לִדְרֹ
 וְנִסְיָתִי לָךְ מִקְלָת אֲרִיב
 שֶׁמֶה טו: שְׁמוֹת אֵי
 6. וְאֲשֶׁר בִּלְי אֶת רַעְיָתוֹ
 וְלִשְׁכַּב עִיִּים וְהִקְלָה
 יָדוֹ בְּגִרְוֹן לִכְרַת הָעֵץ
 וְנִשְׁלֵט בְּהִדְרוֹן מִן הַמֶּלֶךְ
 וּמִקְצָא אֶת רַעְיָתוֹ וְנִשְׁתַּח
 הָאֵל וְנִסְט אֶל אַחַת
 הָעֵרִים הִקְלָה לָכֶם טו
 דְּבִרְסִי טו

רבינו חננאל

[illegible]

שם אף כל שיש רשות לה
ממתחתיו ונפלה והרגה מהה
מאי לאו כי האי גוונא. וס
חדא לפניו חייב לאחריו
ממחזירו ומעלהו מאחריו
בבעת שמחזיר הקופיץ מא
שהיא כעין עלייה פטור.
שהוא דרך עלייה לאחריו

פשיטת בר קטלא הוא. תימה אימא צמזיד ולא התרו בו וי"ל דהא נמי נפקא לן מצלי דעת דליכא מצלי דעת יתירא עוד וי"ל דהא נמי פשיטא ללא יגלה דעל כרחק קרא בלא מתכוין איירי מדכתיב והוא לא שונה:

אלא פרט לאומר מותר. וקשה

היה עולה בסולם
אינו גולה זה הכלל
ושלא בדרך ירידתו
ה"ב אמר שמואל
וימות עד שיפול
בשגגה פרט למזיד
למתכוין מזיד פשיטא
אמר רבא אימא
אביי אי אומר מורה
שאני אומר האומר
בבלי דעת פרט
בר קטלא הוא אמור
להרוג את הבהמה והו
את ישראל לנפל והו
בפתח יפרט לקח
לשונא הדפו ישרחפ
להביא יירידה שה
צדיה פרט למתכוין
לצד אחר ואשר לא
לזרוק שתיים זרק
רעהו ביער מה יי
ליכנס לשם אף כי
ליכנס לשם בעא
יוחנן היה עולה ב
מסעיו ויפול נבל

וְאִם בֵּית אִמָּה הָא דְרִיתֵלֶּע וְהָא דְרָא אִתֵּלֶּע, וּלְפִי הָא אִשְׁמִיעַ אִמָּה כּוּלִי עֲלֵמָה סְבָרִי יִירֵדָה הִיא וְקָסָה אִ"כ אִמָּה לֹא קָאָמַר דְּכוּלִי עֲלֵמָה אִתֵּלֶּע הִיא הִיא לֹא דִמְלַתֶּע וְהִיא דִּלְלָא אִתֵּלֶּע וְעוֹד קָסָה כִּי קָאָמַר מַעֲיָקָרָא דְכ"ע עֲלֵיהּ הִיא אִ"כ קָסָה צְרִייתָא וְזוֹ לְצְרִייתָא לְדַעֲלִיל אִלּוּ הַשְׁלִיךְ עָלֶיהּ לְהַצִּיחַ יִירֵדָה שְׂהִיא צוֹרֵךְ עָלֶיהּ וּנְרָאָה לְפָרֵשׁ דְּהִי"ק דְכ"ע דְעֲלֵיהּ הִיוּ וּמִיָּירִי צְמִיחֶדֶק ס' וְצִדְלָא אִתֵּלֶּע וְלֹא מִיָּירִי צִירֵדָה שְׂהִיא צוֹרֵךְ דְעֲלֵיהּ דְבָרָא לֹא פִלְגִי צְרִייתָא וְהִיא הִבִּי קָאָמַר אִשְׁמִיעַ אִמָּה הִיא וְהִיא לְגַלְגָּלוֹת וּמִיָּירִי הַצְרִייתָא שְׂמַחֲצִיבָה צִירֵדָה שְׂהִיא צוֹרֵךְ לְעֵלִיהּ:

שליכה מתחתיו תני חדא חייב ותניא איך פטור מן
דמר סבר ירידה היא ומר סבר עליה היא לא דכ"נ
באן לניקין כאן לגלות איבעית אימא הא והא [א]
דאתליע הא דלא אתליע ואיבעית אימא הא והא
הא דמיהדק והא דלא מיהדק: **מתני'** ^(ט) נשמש ו
אומר אינו גולה וחכמים אומרים גולה מן העץ
גולה וחכמים אומרים: אינו גולה: **גמ'** תניא א
וכי נאמר "ונשל הברזל מעצו והלא לא נאמר אל
עץ למטה ונאמר עץ למעלה מה עץ האמור למז
אף עץ האמור למטה מן העץ המתבקע אמר רב
ושניהם מקרא אחד דרשו ונשל הברזל מן העץ רבי סב
כתיב ורבנן סברי יש אם למקרא ונשל קרינן ורבי יש

עֵץ לַמֶּטֶה. וְנָשַׁל הַבְּרוֹזֵל מִן הָעֵץ: וְנֶאֱמַר עֵץ לַמַּעֲלָה. לְכַרוֹת הָעֵץ: יֵשׁ
לְפִי הַמִּקְרָא כִּשְׁמָתָהּ קוֹרָא וְנָשַׁל אֹתָהּ מוֹסִיף הַבְּרָה שֶׁל אֱלֹ"ף אוֹ שֶׁ
הַבְּרוֹזֵל מִן הָעֵץ הַמִּתְכַּבֵּק וּמֵאֵל אֶת רַעְיוֹ. וְרַבֵּן סָבְרִי יֵשׁ

ולמיק ליכנס שם דינו הכי. כעא ר' אברהם מר' יוחנן היה עולה ככולם ושטמטה שילכה פשט ליה דהיא ירדה צורך עלייה. ומותבין ליה הא דתנן כל שלא כדרך ירידתו אינו גולה ליה אל תלעם כל הא' וגונא גולה ומתניחין ענין כעין שזה מקצב דתנן ביה ד' בבי. הני ד' ופוקין אל קשא. פ' דרך המקצב להעלות הקופין לפלוני והורידו לפלוני חאיי. ואמר ירדו ומוכח בהמכה הא דתני לפני חאיי לאחוריו פטור דרך ירידה לפני חאיי. וי' להכות על המכה כדי לתתה שזו היא ירידה ממש ובידיה מכה בהחיות הקופין דתני לאחוריו חאיי לפני חאיי. ובהחיות הקופין מצינו עד שחזירו לאחוריו פטור כ' שהוא דרך ירידה (ז' פטורנהו) (ויפרשוהו) בתלמוד אפי' ישראל. אי' נאי שבת פטור

ב. הוצא צחידושי הרשב"א ובשיטה מקובלת שם: (ב) וכן נראה מפסק הרמב"ם הל' רוצח פ"ו ה"ג כג
אשר אחריו הלך הרמב"ם ספ"ו מהל' רוצח מדויק ל

אלו הן הגולין פרק שני מכות

וְכָל גִּרְסֵינִי וְכָל גִּרְסֵינִי אֵלַי: **זְאוּמֵר מוֹסֵר**. סָבֹר
וְגַם אֶת יִשְׂרָאֵל וְהוּא מוֹדֵד שְׁלֹ: **אֲנוֹס הוּא**. וְהִיטָךְ הוּא
: **בַּפֶּתַע פֶּרַע** לִקְרֹן וְזִימָה. שְׁלֶשֶׁן פֶּתַע הוּא בַּסִּמּוֹן
בַּתְּחִיף. פֶּרַע לִקְרֹן וְזִימָה אִם הִיא זֶה יוֹאֵל מִמֶּבְדִּי זֶה
וְכֵנֶכּם לֹא לִפְנוֹת לִימִין אוֹ לְשִׁמְאֵל
וּסְכִינִי בִּידֹו הוּא זֶה כִּנְגֻדוֹ בִּקְרֹן
זִימָה וְכָל וְכָל הוֹרֵגוֹ: **שְׁדַחְפּוֹ**
בְּגוֹפּוֹ. בָּלָא מִתְּכִינִי: **לִהְיוֹת יִיחִיד**
שֶׁהֵא לֹוֹךְ עָלָיו. כְּגוֹן הַרְוֹחָה
לְהִיטֵם יְדֹו בְּכַח וְגִרְחוֹן בִּידֹו וּמִשְׁפִּיל
תַּחֲלֵה אֶת גּוֹפּוֹ וְשׁוֹחֵה לִפְנֵי כִי
לְהִיטֵם בְּכַח וְכִשְׁפִּלְמוֹ הֶרֶג דֹּלָא
מִימָנָה הוֹאִיל וְיֹוֹךְ עָלָיו הֵיא פֶּמּוֹר
מִגְלוֹת דֹּהֵא כְּתִיב וּפִסֵּל: **בָּלָא לָדִיד**
לְשׁוֹן יִיחִיד. שָׁלָא נִתְכִּינִי לָדִיד לָדִיד
שׁוֹן: **וְאִשָּׁךְ לֹא אֵדָה** שָׁלָא נִתְכִּינִי

למזרח הוא
גיון פשיטא
למכתביו
לכותי והרג
ת"ר 4אם
יבנה הפרט
השליך עליו
עליה בלא
וההלכה לה
למכתביו
יבא את
גיון ולמזיק
זיק ולמזיק
אבהו מרבי
השליכה
א גיונא
הרג גיונא

הגהות הנר"א

בג' ה' וזה נגמול.
בגירסת הרמב"ם למקין
מורן בגירסתו קושי
הוא (ועמ"ש רבי
מ"מ סי' שע"ח ס"ק
י"א):

הגהות מהר"ב

רנשבורג
 רש"י ד"ה פרט וכו'
 לזרזק ארבע וזרזק
 מונה. כ"ב ז"ל חזק
 יום וכ"ה בסנהדרין דף
 : כלשון המוס' ד"ה
 גס. [בגמ' דצ"ק כ"ו ב'
 וואר כמ"ס רש"י כאן
 ואז"ל:]

מוסף רש"י

זאם למסורת. כמעט משה ומסר בספר דה לישראל, האם העיקר ולא כמו שהוא רג (סוכה ו:). יש אף מקרא. בטר קרייה אוליין היא עיקר (סנהדרין ד.).

בינו חננאל (המש)

מקצב והכה בין מלמעלה
מלמטה גולה ואתיא
מור בר רב הונא (2) טבח
היה מקצב והכה לפניו
מטה גולה. למעלה אינו
ללה. לאחריו למעלה
ללה. למטה אינו גולה.
א דתנ"י בין לפניו
לאחריו חייב כירידה

[illegible]

(ג) צירושלמי איתא כ"י דמר רב הונא: (ד) אפשר דט"ס הוא והנ' צריך להנקד בחירק וי"ע: (ה) לפי פירוש זה המתבקע נמי אנשמט הברזל קאי:

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

בבלי דעת פרט
מתבאר. עי' לקמן דף ט'
ב' וצמוס' שם ד"ה ור"י:
ש' מה יער רשות. עי'
לקמן דף ח' ע"א:

הגהות הב"ח

(י) רש"י ד"ה ה'ג מן
והריס בכה הרג:
זעזעלנו חייב:
(ז) תוס' ד"ה אלף וכו'
תוס' ד"ה אלף וכו'
(ח) רש"י ד"ה אלף וכו'
(ט) רש"י ד"ה אלף וכו'

מאמר המדעי
המקור והמקור
המקור והמקור
המקור והמקור

ל אס נפל האדם
והרגו אלס פטור:

הגהות הגר"א

[גמ' הא והא לגלות.
ב גירסת הרמב"ם למקן
תורן בגירסתו קושי
זוס' (ועמ"ש רבי
מ"מ סי' שע"ח ס"ק
י"א):

הגהות מהר"ב

רנשבורג
 רש"י ד"ה פרט וכו'
 לזרזק ארבע וזרזק
 מונה. כ"ב ז"ל חזק
 יום וכ"ה בסנהדרין דף
 : כלשון המוס' ד"ה
 גס. [בגמ' דצ"ק כ"ו ב'
 וואר כמ"ס רש"י כאן
 ואז"ל:]

מוסף רש"י

זאם למסורת. כמעט משה ומסר בספר דה לישראל, האם העיקר ולא כמו שהוא רג (סוכה ו:). ישאם מקרא. במ קרייה אוליין היא עיקר (סנהדרין ד:).

הנבקע שהיא תמוזה זו ואחמה יפה
יפה אין כאן דרך ירידה ופטור. לא
מהדק ירידה יש כאן. וחיוב:
מתנ' 'מן העץ המסבבן'. ולא
קיים וניתן למרוקס והרג: 'גמ' 'אמר

[illegible]

(ג) צירושלמי איתא כ"י דמר רב הונא: (ד) אפשר דט"ס הוא והנ' צריך להנקד בחירק וי"ע: (ה) לפי פירוש זה המתבקע נמי אנשמט הברזל קאי: